

tagelse; det havde aldeles ikke behøvedes. — Endvidere er der fra enkelte Taleres Side, paa en enkelt Undtagelse nær, fremsat den vistnok meget velmente Staa til Regjeringen, at den gjorde bedst i at trække sig tilbage, men dette er jo heller ikke noget Nyt, og for saa vidt kunde det ogsaa have været sparet. Derksom man har ment, at det skulde have gjort et endnu stærkere og mere overvældende Indtryk paa Regjeringen, end hvad der tidligere er fremkommet akkurat i samme Retning, veed jeg ikke, hvorpaa man har kunnet støtte denne Forventning. Regjeringen har desværre ikke haft nogen Grund til at tvivle om, at Flertallet i dette Thing i væsentlige Spørgsmaal ikke deler Regjeringens Anskuelse, og en yderligere Stadsfæstelse af dette kan altsaa lige saa lidt komme Regjeringen overraskende, som det med Billighed kan ventes, at den skulde virke overvældende paa Regjeringen eller forandre Regjeringens tidligere Standpunkt eller fremtidige Bestemmelser. — Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg kun rette saa enkelte Bemærkninger til enkelte ærede Talere, og først da til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (S. Rjør). Jeg holder mig forvisset om, at hvad den ærede Taler siger, er hans fulde Overbevisning; jeg holder mig forvisset om, at han taler af sin fulde Overbevisning og af et varmt Hjerte, og derfor tror jeg ikke, man er berettiget til at lægge Mære i hans Udtalelser, end han selv har tilsiget. Derfor vil jeg kun sige, at naar der var enkelte af hans Uttringer, som endog for den ærede Formand syntes at være noget varme, havde der ikke lige over for mig, da jeg tror at kjende det ærede Medlem godt, behøvedes nogen Tilbagekalden eller nogen Undskyldning i saa Henseende. Det forekommer mig, at det ærede Medlem navnlig lagde den nuværende Regjering til Last, at den ikke vilde optræde mæglende imellem de to Thing; men jeg veed i Grunden ikke, hvorpaa det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der have gjentaget det Samme, grunde denne Formening. Hvad den foreliggende Sag angaar, staar det i alt Fald først for, at Forsøget skal gøres, thi hidtil har jo det andet Thing, skjøndt denne Sag nu i omtrent 4 Maanedere har ligget for i dette Thing, ikke haft nogen som helst Leilighed til at udtale sine Anskuelse derom. Der har altsaa endnu ikke kunnet være Tale for Regjeringen om at kunne optræde som mæglende mellem de to Thing, hvad denne Sag angaar, og jeg mindes ikke i Dieblilket nogen anden betydelig Sag, om hvilken det med Rette kan siges, at Regjeringens mæglende Virksomhed er forsømt. Jeg tror; det vilde være lige saa vel begrundet, om man fra Regjeringens Side gjorde gjældende, at dette Thing indtog et saadant Standpunkt, at Mægling bliver affaaen, som f. Ex., naar Lovforslag ikke engang faae Tilbedelse til at komme over til det andet Thing, hvorefter altsaa enhver Mægling bliver gjort umu-

lig. Det ærede Medlem regnede det for en Dødsynd for den nuværende Regjering, men særlig for Finantsministeren — det var ikke hans Ord, men jeg tror ikke at seile i, at det var hans Mening — at Finantsministeren haardnakket modsatte sig den store Skattereform, som han blandt Andet særlig interesserede sig for. Meget vel! Jeg erkjender Berettigelsen af det Standpunkt for ethvert Medlem af Repræsentationen at vælge en Sag, som han i den Grad gjør til Hovedsag, at hans Stilling lige over for alle andre Spørgsmaal bliver bestemt derved; men det forekommer mig, at det ærede Medlem gjorde, jeg vil ikke sige Regjeringen, men i ethvert Fald andre Klasser, storlig Uret, naar han ublede Modstanden imod den Skattereform, som han interesserede sig for, af, at de mere velhavende Klasser bestræbte sig for at unddrage sig en passende Andel i Statsbyrderne. Efter min Overbevisning gjorde det ærede Medlem derved baade Regjeringen og disse andre Klasser storlig Uret, og jeg tror, at det ærede Medlem vil have meget vanskeligt ved at føre Bevis for sin Paastand. — Jeg kan ikke Andet end anerkjende det Standpunkt, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Senfen) gjorde til sit, nemlig det, at en Overenskomst imellem de to Thing er nødvendig. Naar kun dette Things samtlige Medlemmer i samme Grad, som jeg antager, at det er Tilfældet med det andet Things Medlemmer, vilde holde fast ved denne Grundanskuelse, tror jeg, at en Regjeringens mæglende Virksomhed ikke vilde blive overmaade besværlig; men desværre forekommer det mig rigtigt nok, at Regjeringen har skellig Grund til at tvivle om, at dette Standpunkt er det samme, hvorpaa dette Things samtlige Medlemmer staa. Jeg skjønner ikke, at det ærede Medlem var berettiget til at sige, at den nuværende Regjering havde gjort sig skyldig i ikke at respektere Bælgeres Dom den 25de April. Selv naar jeg ser bort fra alle de andre Spørgsmaal, som vare afgjørende for Valget den 25de April, og kun ser hen til Forsvarsspørgsmaalet alene, er det givet, at der ikke forelaa Bælgerne til Afgjørelse Valget mellem to Forsvarssystemer, men at der kun forelaa Spørgsmaalet om, hvorvidt de vilde gaa ind paa eet Forsvarssystem, thi det maas vel erindres, at det System, der var opstillet i Modsetning til Regjeringens, fik ikke Flertal i dette Thing. Der forelaa altsaa den 25de April i Virkeligheden ikke for Bælgerne Valget imellem to Forsvarssystemer, men der forelaa for dem det Spørgsmaal, om de vilde gaa ind paa det af Regjeringen foreslaade, men af dette Thing forkastede System? Derksom Regjeringen efter Udsaldet af Bælgerne den 25de April og efter dette Things Afstemning i den paafølgende Samling paany havde opløst dette Thing for paany at forelægge den samme Sag, kunde det ganske vist siges, at man ikke havde respekteret de Bælgeres Dom, som vare mødte den